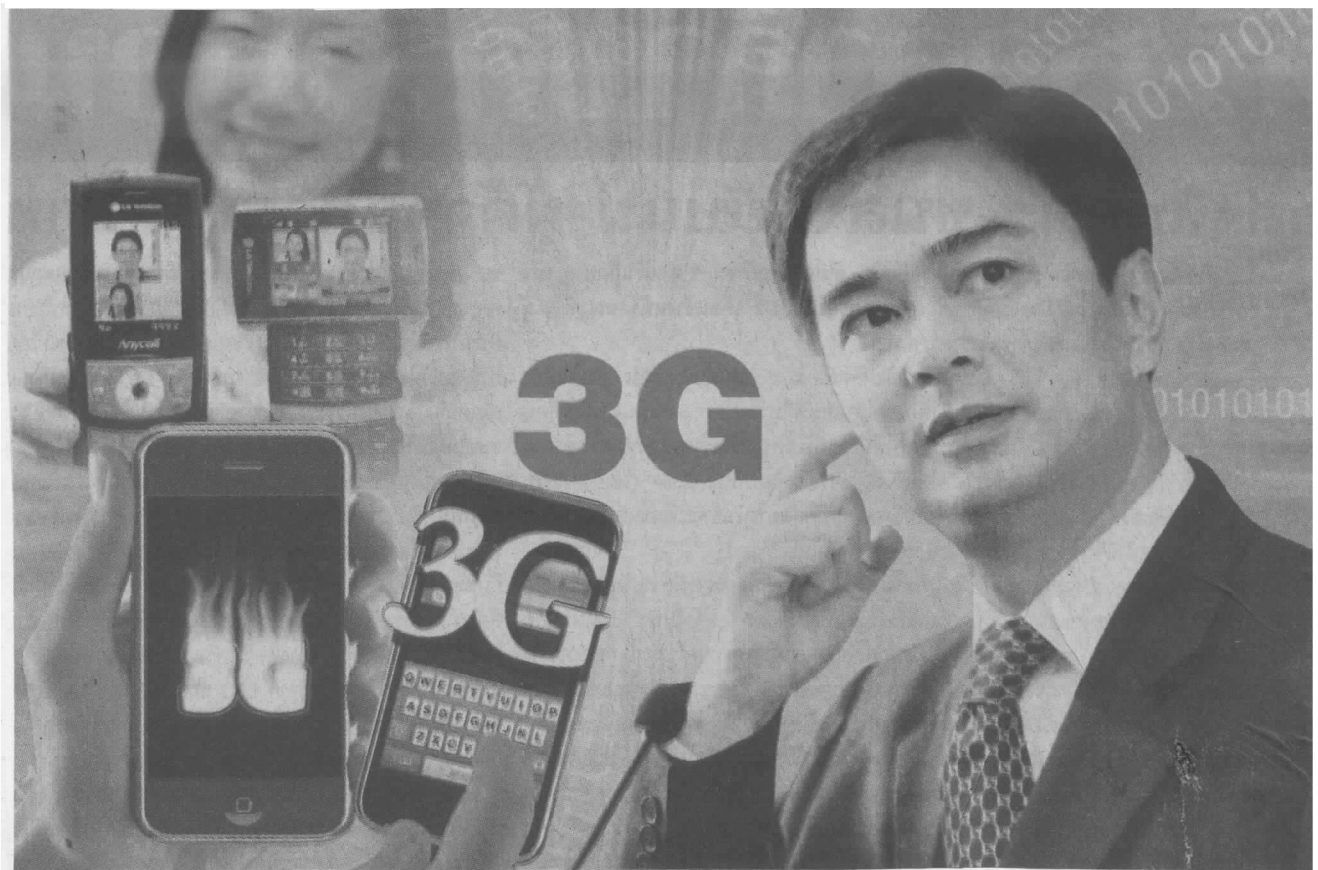

มหากาฬไลเซนส์ 3จี ช้อนเงินเพื่อชาติ..หรือองค์กร

มหากาฬไลเซนส์ 3จี ช้อนเงินเพื่อชาติ หรือองค์กร. *บ้านเมือง*. 4 ตุลาคม 2553, หน้า 8.

กลายเป็นประเด็นสำคัญที่ไม่จบไม่สิ้นกับมหากาฬ 3จี ที่นับวันยิ่งซับซ้อนซ่อนเงื่อนมากขึ้น และแน่นอนการที่คณะกรรมการกิจการโทรคมนาคมแห่งชาติ หรือ กทช.ต้องระงับการประมูลใบอนุญาต 3จี ตามคำตัดสินของศาลปกครองสูงสุดที่ยืนตามศาลปกครองกลางโดยการฟ้องร้องของบริษัท กสท โทรคมนาคม จำกัด (มหาชน) ซึ่งประเด็นหลักคือ กทช.ไม่มีอำนาจในการออกใบอนุญาต และผู้ที่มีอำนาจแท้จริงควรจะเป็น กสทช. ที่จะจัดตั้งโดย พ.ร.บ.กสทช. และอีกประเด็นที่ทราบกันดีคือ หากมี 3จี จะทำให้ กสท เสียรายได้จากเงินสัมปทานปีละ 30,000 ล้านบาท

ทั้งนี้ ศาลปกครองได้ระบุว่า ร่างกฎหมาย กสทช. ได้ผ่านการพิจารณาจากสภาผู้แทนราษฎร และวุฒิสภาเรียบร้อยแล้ว และยังได้ผ่านการพิจารณาแก้ไขของคณะกรรมาธิการร่วมแล้ว กำลังจะนำเข้าสู่วาระการพิจารณาของสภาผู้แทนราษฎรอีกครั้ง ดังนั้น จะเป็นอุปสรรคในการทำงานขององค์กร กสทช.ที่จะเกิดขึ้นในอนาคต จึงมีเหตุที่จะออกมาตรการหรือคุ้มครองชั่วคราวเพื่อบรรเทาทุกข์ โดยให้ กทช.ยุติการใช้ประกาศ กทช. เรื่องหลักเกณฑ์วิธีการอนุญาตให้ใช้คลื่นความถี่ 3จี ออกไปก่อน จนกว่าศาลจะมีคำสั่งเป็นอย่างอื่น

จากประเด็นดังกล่าวจึงทำให้มีประชาชนทั้งที่เข้าใจและไม่เข้าใจ มีคำถามว่าทำไมบ้านเราไม่มี 3จี และถ้ามีแล้วเขาจะได้รับประโยชน์อะไรบ้าง ซึ่งการฟ้องร้อง กทช.ทำให้ กสท ซึ่งจากที่เป็นผู้ยื่นฟ้องต้องกลายเป็นจำเลยโลกออนไลน์ ในข้อหาต่างความเจริญประเทศด้วยการพยายามล้มประมูล 3จี ทำให้รัฐบาล "อภิสิทธิ์ เวชชาชีวะ" นายกรัฐมนตรีนั่งไม่ติด ออกโรงจะผลักดันกฎหมาย กสทช. ให้ได้ในสิ้นปีนี้

สำหรับประเด็นการรักษามูลประโยชน์ขององค์กรนั้น ย้อนไปที่ประเทศไทยมี กสท และบริษัท ทีโอที จำกัด (มหาชน) ที่ให้บริการโทรคมนาคมในรูปแบบของรัฐวิสาหกิจ เปรียบเสมือนเป็นหน่วยงานของรัฐบาลที่มีกระทรวงการคลังถือหุ้น 100% บริหารโดยบอร์ดของรัฐบาลและมีกระทรวงเทคโนโลยีสารสนเทศและการสื่อสาร หรือไอซีที เป็นผู้กำกับดูแล ขณะที่เทคโนโลยีเริ่มมีการพัฒนาทำให้โทรศัพท์เคลื่อนที่เริ่มมีบทบาทจากการเปิดให้เอกชนเข้ามามีส่วนร่วมในการให้บริการในตลาดโทรคมนาคมในรูปแบบ พ.ร.บ.ว่าด้วยการให้เอกชนเข้าร่วมงานหรือดำเนินการในกิจการของรัฐ พ.ศ.2535 หรือ พ.ร.บ.ร่วมทุน ตามคณะกรรมการมาตรา 22

ดังนั้น จากสัญญาสัมปทานทำให้ในแต่ละปี กสท และทีโอที จะมีรายได้จากคู่สัญญาสัมปทานรวมกันกว่า 50,000 ล้านบาท ทั้งนี้ บริษัทเอกชนซึ่งเป็นผู้สัญญาสัมปทานกับ กสท เพื่อให้บริการ 2จี บนย่านความถี่ 850 MHz คือ บริษัท โทเทล แอ็คเซ็ส คอมมูนิเคชั่น จำกัด (มหาชน) หรือ ดีแทค และบริษัท ทรูมูฟ จำกัด ที่ต้องแบ่งส่วนแบ่งรายได้ให้กับ กสท ปีละประมาณ 30,000 ล้านบาท ในขณะที่ บริษัทเอกชนที่เป็นคู่สัญญาสัมปทานกับ บริษัท ทีโอที จำกัด (มหาชน) เพื่อให้บริการ 2จี บนย่านความถี่ 800 MHz คือ บริษัท แอดวานซ์ อินโฟร์เซอร์วิส จำกัด (มหาชน) หรือ เอไอเอส ซึ่งเอไอเอสก็ต้องแบ่งส่วนแบ่งรายได้ให้กับทีโอทีเช่นกัน

ทั้งนี้ ประเด็นดังกล่าวจะไม่เกิดขึ้น หากบริษัทที่เข้าร่วมประมูลใบอนุญาต 3จี นั้นไม่ใช่บริษัทคู่สัญญาสัมปทานทั้ง 3 ราย แต่เป็นที่ทราบกันดีว่า บริษัทที่เข้าร่วมประมูลใบอนุญาต 3จี บนย่านความถี่ 2100 MHz ของ กทช.นั้น ประกอบด้วยบริษัทลูกของ เอไอเอส ดีแทค และทรูมูฟ

อย่างเดียว แต่สะท้อนไปถึงปัญหาการบริหารจัดการ ทั้งทางด้านการบริหารทรัพยากรและนโยบายของรัฐบาลอีกด้วย

ทั้งนี้จากประเด็นดังกล่าวทำให้นักวิชาการที่เกี่ยวข้องกับอุตสาหกรรมโทรคมนาคมออกมา มาแสดงความคิดเห็นกรณีดังกล่าวมากมายเกี่ยวกับโทรศัพท์มือถือที่ 3 ใครได้ประโยชน์ และใครเสียประโยชน์ โดย นายพิสิฐ บุญศรีเมือง ประธานสาขาวิชาวิศวกรรมโทรคมนาคม สถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้า เจ้าคุณทหารลาดกระบัง กล่าวว่า ปัญหาของการให้บริการระบบ 3จี ในประเทศไทยถือว่าล่าช้ามาก เพราะระบบ 3จี มีมาตั้งแต่เมื่อ 10 ปีที่ผ่านมา และไม่ใช่ว่าปัญหาทางด้านเทคนิคที่ไม่สามารถทำได้แต่เป็นปัญหาทางด้านกฎหมาย

ดังนั้นควรเร่งให้มีกฎหมายและการจัดตั้งคณะกรรมการ กสทช. เพื่อปรับโครงสร้างกิจการโทรคมนาคมให้รองรับการแข่งขันอย่างเสรีและเป็นธรรม การพัฒนากิจการโทรคมนาคมยังสามารถพัฒนาได้อีกหลายด้าน เช่น โครงข่ายอินเทอร์เน็ตความเร็วสูง อีกทั้งการขยายโครงข่ายที่ต้องครอบคลุมทั่วประเทศจะมีผู้ใช้งานที่คุ้มค่ากับการลงทุนหรือไม่

นอกจากนี้ ดร.อนุภาพ ธิรภาภา นักวิชาการอิสระด้านไอซีที กล่าวในงานทั้งสิ้น คือ บริษัท แอดวานซ์ ไวเลส เน็ตเวิร์ค จำกัด บริษัทลูกของเอไอเอส บริษัท ดีแทค อินเทอร์เน็ตเซอร์วิส จำกัด บริษัทลูกของดีแทค และบริษัท ทรูมูฟ จำกัด บริษัทลูกของทรูมูฟ ที่ผ่านคุณสมบัติ ทั้ง 3 บริษัท

และสิ่งที่ กสท และทีโอที กังวลก็คือ หากทั้ง 3 บริษัทได้ใบอนุญาต 3จี ไปบริษัทละใบก็จะได้สิทธิ์บริหารโครงข่ายเองและลูกค้าที่เคยใช้บริการ 2จี เดิมก็จะทยอยไหลออกจาก 2จี ไปสู่ 3จี ตามเทคโนโลยีที่มีการเปลี่ยนแปลง และนั่นก็หมายความว่า รายได้จากหลัง 10,000 ล้านบาท จากที่ กสท และทีโอที ได้รับฉายาว่าเสือนอนกิน ก็จะค่อยๆ หายไปโดยปริยาย หรือจนกว่าสัญญาสัมปทานจะหมดลง

นอกจากนี้หลายคนมองว่า จากการแข่งขันโทรคมนาคมที่ดุเดือด ผู้ที่เสียเปรียบในด้านการแข่งขันคือ กสท และทีโอที เนื่องจากเป็นหน่วยงานของรัฐวิสาหกิจภายใต้การบริหารโดยรัฐบาลที่มีการปรับเปลี่ยนตำแหน่งทางการเมืองตลอดเวลา ตามรัฐบาลที่มีการปรับเปลี่ยน ทำให้การที่จะอนุมัติโครงการหรือตัดสินใจอะไรจะต้องผ่านขั้นตอนและกระบวนการหลายฝ่ายไม่เหมือนดังเช่นบริษัท เอกชนที่มีความพร้อมทุกรูปแบบ ใดๆก็ตาม กรณี 3จี ไม่ได้สะท้อนปัญหาด้านการพัฒนาเทคโนโลยีของประเทศไทยเพียงฉาบฉวยครั้งที่ 2 หัวข้อ "3G : ผลประโยชน์ชาติ ประชาชน หรือผลประโยชน์ใคร?" ว่าเทคโนโลยีเป็นสินค้าทุนที่มีประโยชน์กับประเทศชาติและประชาชน ซึ่งร่าง พ.ร.บ.องค์การจัดสรรคลื่นความถี่และการกำกับกิจการวิทยุกระจายเสียง และวิทยุโทรทัศน์ กิจการโทรคมนาคมแห่งชาติ (กสทช.) จะนำอำนาจมารวมอยู่ที่คณะกรรมการ ซึ่งไม่เกี่ยวกับรัฐ ทำให้เรื่องการนำเอาเทคโนโลยีมาเป็นเครื่องมือในการพัฒนาประเทศจะถูกตัดออก เพราะถ้ารัฐไม่เห็นด้วยกับแนวคิด เรื่องนั้นก็จะไม่เกิด โดยที่ผ่านมามาประเทศไทยตัดขาดการนำเทคโนโลยีไปสู่การพัฒนาประเทศ

ส่วนเรื่อง 3จี เป็นผลประโยชน์ของใครนั้น และทำไมจะต้องเร่งให้เกิดเนื่องจากเอกชนก็ต้องทำให้เรื่อง 3จีจบให้ได้ เพราะการที่จะสร้าง 3จี ให้เร็วต้องสร้างโครงข่าย 3 ปี และต้องสร้างโครงข่ายไปพร้อมกับการโอนย้ายลูกค้า เพราะอายุสัมปทานที่เหลือของทรูมูฟ เหลือเพียง 3 ปี ขณะที่เอไอเอสมีอายุสัมปทานเหลือ 5 ปี โดยทั้ง 2 รายต้องทำให้ได้ภายใน 2 ปีนี้ ขณะที่ กสท และทีโอที ถ้า 3 ปีเอกชนทยอยย้ายสัญญาสัมปทาน มูลค่าเงินจากรายได้สัมปทานจะหายไปทันที รวมทั้งมูลค่าหุ้นก็จะหมดไป ซึ่งมูลค่าหุ้นในตลาดของแต่ละบริษัทมีเป็นแสนล้านบาท จึงต้องรักษามูลประโยชน์ให้ได้ เพราะเหตุนี้จึงทำให้หลายฝ่ายมองว่า การทำงานของรัฐบาล และ กทช. เริ่มจากผลประโยชน์ส่วนตนไม่ใช่คนส่วนรวม

ดังนั้น พ.ร.บ. กสทช. จึงเป็นทางออกที่จะระบุว่าใครคือผู้มีอำนาจในการจัดสรรคลื่นความถี่ และวันไหนผลประโยชน์ก็จะมีมหาดาล และวันนี้สิ่งที่ กทช. ควรทำ คือ การทำเรื่องไอซี หรือการเชื่อมต่อโครงข่าย โดยต้องกำหนดอัตราในการเชื่อมต่อกันให้ชัดเจนและการคงสิทธิเลขหมายหรือนัมเบอร์พอร์ตอะบิลิตี ซึ่งควรจะทำให้แล้วเสร็จเมื่อ 2 ปีที่ผ่านมา

ทั้งนี้ หลายคนมองว่าประโยชน์ 3จี ในภาคประชาชน เป็นการเปิดความกระหายของคนในการใช้เทคโนโลยี และขยายผลไปยังประโยชน์ของประเทศชาติด้วย โดย สภา ดร.ยรรยง เต็งอำนวย จากจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย ได้ยกตัวอย่างภาคเกษตรกรหากพบว่าในนามีเปลี่ยลงก็สามารถดูวิธีการแก้ไขและรักษา ผ่านการดูวิดีโอให้ความรู้ผ่านเทคโนโลยี 3จีได้ ซึ่งเป็นการเปลี่ยนจากยุคการใช้งานด้านเสียงสู่การรับ-ส่งข้อมูลทันที

ขณะที่ นายประวิทย์ ลีสถาพรวงศา ผู้อำนวยการสถานีวิทยุกระจายเสียงแห่งประเทศไทย (สทท.) กล่าวว่า การมี 3จี ทำให้สถานะระหว่างรัฐวิสาหกิจกับคู่สัญญาเปลี่ยนไป กลายเป็นคู่แข่งซึ่งหากเกิดใบอนุญาตใหม่จะทำให้ กสท และทีโอทีล้มทั้งยืน จึงต้องฟ้องร้องต่อศาลปกครอง ซึ่งจากการล้มประมูล 3จี ทำให้ผู้บริโภคละเลยสิ่งที่ยังไม่เกิด นั่นคือ

เมื่อมีการให้ใบอนุญาต 3จี ทำให้ไม่ต้องเสียค่าสัมปทานที่เอกชนต้องจ่ายให้รัฐวิสาหกิจ 25% ซึ่งถ้ากำกับดูแลเป็นจะทำให้ผู้บริโภคได้ใช้บริการโทรศัพท์มือถือที่ถูกลง แต่ถ้ากำกับดูแลไม่เป็นเอกชนก็จะได้กำไรเพิ่มขึ้นทันที 25%

นอกจากนี้ การที่ประเทศไทยไม่มี 3จี จะทำให้ผู้บริโภคเสียโอกาสในการเข้าถึงบรอดแบนด์ หรืออินเทอร์เน็ตความเร็วสูง เพราะผู้ให้บริการไม่ยอมลงทุนวางสายสำหรับให้บริการบรอดแบนด์ เพราะลงทุนสูง ดังนั้น การขยายตัวของบรอดแบนด์จึงเป็นเรื่องของการเกิด 3จี และการขยายตัวของโมบายบรอดแบนด์ โดย 3จี จะเพิ่มการเข้าถึงบรอดแบนด์กับคนที่อยู่ในเมือง แต่ชนบทห่างไกลอีก 20% ก็ยังไม่สามารถเข้าถึงได้

อย่างไรก็ตาม 3จี จะเป็นประโยชน์หรือไม่ั้น ในแง่ของการใช้งานกระตุ้นเศรษฐกิจ-พัฒนาประเทศ ไม่มีใครปฏิเสธถึงประโยชน์ตรงจุดนี้ได้ เพราะอุตสาหกรรมโทรคมนาคมนั้นมีมูลค่ามหาศาล หากได้รับการผลักดันอย่างถูกวิธีและได้รับการสนับสนุนอย่างจริงจัง โดยคำนึงถึงประโยชน์ส่วนรวมมากกว่าส่วนตน ก็จะทำให้ประเทศแข็งแกร่งมากกว่าที่เป็นอยู่มาก

ก็แล้วเศรษฐกิจ